

SÁRISÁPI HÍRMONDÓ

ŠARIŠÁPSKE
SPRÁVY

15. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

2011. ÁPRILIS

Mit ünneplünk húsvétkor?

Sok emberrel beszéltem, hogy mit jelent nekik a húsvét, elmondásuk szerint, szép, hogy van húsvét, meg jó is, de a karácsony nyomába sem érhet, mert az igazi ünnep a karácsony, mert ott van az igazi boldogság. Pedig az én hitem szerint a húsvét a legnagyobb és legmélyebb ünnep az egész évben és ennek az ünnepnek a tartalma adja meg az életem lényegét. Ha ke-reszténynek mondjuk magunkat, hitünk szerint a húsvétkor feltámadt Jézus adja meg az örök élet reményét nekünk.

folytatás a 2. oldalon

Apostolok húsvéti találkozása Mesterükkel

Köszönöm a felkérést, és a lehetőséget, hogy húsvéti gondolatokat oszthatok meg az olvasókkal, s ehhez kapcsolódóan a Tatai Református Egyházmegye Gerecei Szórványmisszióját, és a sárísápi istentiszteletek közel egy évét bemutassam.

A Szentírásban, Máté evangéliumában szorosan egymást követően olvasható a feltámadott Jézus tanítványokkal való első találkozása, valamint a keresztség szereztetési ígéje, illetve a missziói parancs. Így szól az evangéliumi igeszakasz:

„A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amikor meglátták Őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket. Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

folytatás a 3. oldalon

Patakmeder-rendezés

2010. november 19-én egy hosszú folyamat végére került pont. Ekkor adta át az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság a Környezet és Energia Operatív Program keretében támogatást nyert projektet, „A sárísápi ivóvízbázis védőterületének biztonságba helyezése érdekében az Únyi-patak 12+453+12+900 km közötti szakaszának mederrendezése” kivitelezési munkáit, és megtörtént a műszaki átadás-átvétel.

Az ivóvíz védelmének érdekében több programot is elindítottak: már évekkal ezelőtt felmérték a vízbázisokat és közvetlen környezetüket, majd pályázati forrásokat keresve eljutottak a megvalósításig. Ennek része a sárísápi ivóvízbázis védőterületének biztonságba helyezése érdekében kialakított mederrendezés az Únyi-patak karsztkút alatti szakaszán.

folytatás a 2. oldalon

TARTALOMBÓL

Életképek a Gondozási Központból	5
Mackócsoport bemutatása	6
Kérjete, és megadatik nektek	7
Bányászsorsok	9
Annavölgy és Sárísáp Kertbarátainak és Borbarátnőinek Egyesülete életéből	10
Anyák napjára	11
Húsvéti rozmaryngos-mustáros báránycomb	12

Erre azért volt szükség, mert a nagy esőzések, felhőszakadások során, mely a tavalyi évben többször is előfordult, a környező vízgyűjtő területekről sok olyan fertőző anyagot is mosott le az esővíz az Űnyi-patakba, melyek a meder aljára lerakódva leszivároghattak az ivóvízkútba is. A meder leburkolásával ezt a folyamatot akadályozták meg a szakemberek.

Ez a beruházás is bizonyítja, hogy mennyire fontos mindenki számára a tiszta, jó minőségű ivóvíz védelmének a biztosítása, s nemcsak mi fogyasztók, hanem a szakemberek is mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a felszín alatti vizeink is tiszták, és ihatóak legyenek.

A víz, ami itt van körülöttünk, mellettünk, alattunk, szinte minden évben sok, olykor igen sok, ezt az elmúlt nyáron is megtapasztalhattuk. Ezért jutottunk el közösen a Tatai Vízügyi Igazgatóság szakemberrel arra az elhatározásra, hogy azt a folyamatot, amit az Űnyi-patak mederrendezésével kapcsolatban elindítottak, azt folytatni kell, s a két patak közötti szakaszt is kitakarítjuk, a mederben elszaporodott bozótosokat kiirtjuk, és azokat a fákat, melyek a víz folyását akadályozzák kivágatjuk. Sajnos a patak partján is áldozatul esett néhány öreg juharfa, de ezeket a balesetmegelőzés érdekében kellett kivágnia (mint azt a mellékelt képek is mutatják). Tudom, hogy nagyon sok embert, falubelit kötnek kellemes, és szép emlékek ezekhez a fákhöz, de az idő vasfoga ezeket is fel-

örölte, elkerülhetetlené vált a kivágásuk még mielőtt nagyobb baj történt volna.

Mint minden évben, idén is sor került községünk területén faültetésre a Kertbarátkör tagjainak segítségével, s mindenhol, ahol lehetett pótoltuk a kivágott fákat, valamint a két játszótéren sövényt ültettünk a járda mellett.

Köszönöm mindazoknak - gyermekeknek és felnőtteknek - a munkáját, aktivitását, akik részt vettek az ültetésben, valamint a Sárissáp Községért Közalapítvány pénzügyi támogatását a facsetetek megvásárlásához.

*Kollár Károly
polgármester*

Mit üneplünk húsvétkor?

folytatás az 1. oldalról

Négy gondolat segítségével szeretném feleleveníteni húsvét történéseit, megismertetni a kedves olvasóval Jézus szenvedésének és feltámadásának történetét, hogy átérezhessük ennek az ünnepnek a mélységét, szépségét, fontosságát.

Jn 13,30-ban ezt olvashatjuk „Éjszaka volt.” E rövid mondat, olyan sok mindent foglal magába. Ez akkor hangzik el, amikor az áruló eltávozik Jézus köréből s elkezdődik a kínszenvedés eseménye, az elfogatás, a kihallgatás, az elítélés, a kicsúfolás és a megostorozás. De egy kicsit időzzünk el az éjszakán, mikor az ember kint van a szabad levegőn és felnéz az égre, melyen csillagok ragyognak, akkor olyan szépnek látja az éjszakát, de mikor valami félelem van az ember szívében, mikor valami fájdalom gyötri, az éjszaka sötét zordságát érzékeli a szívével. Ki ne élte volna már át az éjszaka gyötrelmeit, a rettegést, hogy felkel-e reggel vagy nem? Vagy mikor álmatlanul vergődünk az ágyban milyen hosszúnak tűnik a perc és milyen nyomasztó a sötét. Az ember nagyon

gyakran átélheti az éjszaka magányát, mikor csalódott, mikor becsapottnak érzi magát, mikor halálhírt kap és veszteség éri, vagy mikor egy súlyos betegséggel küzd. De a legsötétebb éjszaka az életünkben, mégis csak az, mikor vétkezünk, mikor valakinek ártunk. A bűn megmérgezi kapcsolatainkat, megsérti a jóságot és emberséget bennünk. Hogy húsvét titkát igazán megértsük, ahhoz rá kell jönnünk, arra, hogy mekkora bűneink súlya, ha nem vesszük észre, hogy mennyi gyarlóságunk van, akkor nem fogjuk felfedezni a feltámadás s a megbocsátás titkát, örömet.

Jn 19, 5-ben ez a mondat hangzik el, hogy „Íme az ember!”. Talán ez az egyik legismertebb mondat a szentírásban. S olyan mélysége van, amit sokszor nem is tudunk felfogni. Mert mikor a megostorozott és ártatlanul elítélt Jézust mutatja be Pilátus az embereknek, akkor szembeesíti az embert a művével, hogy mit tudunk tenni a másik emberrel, hogyan használjuk fel és ki szereteteinket! Mennyire nem becsüljük az élet

titkát, hogy nem látjuk meg a másikban a szépséget és emberségének csodáját! Mit tartunk mi az emberről? Mennyire értjük meg a másik embert? Mennyire ad gazdagságot a másik személye és én mennyire tudom gazdagítani a környezetemben lévőket? Jézus ki volt szolgáltatva bírának, a környezete pedig közömbösen nézte. Mi vajon a mellettünk élő embert csak nézzük, és elítéljük? Vagy képesek vagyunk esetleg együtt örülni a másik emberrel? S tudunk felelősséget vállalni a másikért? Gyakran tapasztaljuk, hogy aki eddig fontos volt, már nincs mellettünk és idegenné válik, csak az ő hibája? Vagy az enyém is, mert elhanyagoltam vagy éppen uralkodtam rajta? Csak addig kell az ember, míg hasznunkra van, vagy tudunk a gondjában, a bajában segíteni? Húsvét ünnepe az emberről szól, hogy milyenek is vagyunk igazából, nem az ajándék a fontos, hanem saját magunk értékei és titkai. Bele kell gondolni, hogy mi lenne, ha ránk mutatva mondaná ki valaki: Íme az ember! Vajon emberként élünk itt?

Jn 19,30-ban van egy tragikus mondat, amiben minden belesűrűsödik: „Beteljesedett!” Igen a húsvétot nem lehet értékelni s meglátni a halál nélkül. Ezt mindenki át fogja élni, ezt nem lehet elkerülni. Ez alapján rengeti meg világunkat. Mennyi félelem van bennünk, hogy hogyan fog elkövetkezni, hogy mi fog történni s mi lesz utána. Nem akarjuk, hogy a gyermekek ott legyen a temetésen, mert még azt mondjuk, hogy túl kicsik és nem értik meg. De mi megértjük a halál jelenségét? Sokszor nem akarunk szembenézni ezzel, nem merjük felvállalni a haláltudatot. Pedig az ezzel való szembenézés adja meg az életünk értelmét és teljességét. A halál bekövetkezése után, már nem tudjuk rendezni az életünket, már nem tudjuk elvégezni a munkánkat s meg fog szünni számunkra ez a világ!

S az utolsó gondolat, ami feltárja a húsvét igazi titkát Jn 20,20-ban olvashatjuk „Békesség nektek!” Hitem szerint a felfeszített Jézus, harmadnapra feltámadt! Ha valaki szembenéz a bűneivel, szembenéz a másik emberrel, s szembenéz az el-

múlásával, az az ember megtalálja a békéjét. A halál nem a végső állapot, hanem az örök élet kezdete lesz. Ezzel a gondolattal nem tudok más mondani, mint azt, hogy ez nem evilági élmény, hogy ez meghaladja a tapasztalatainkat, s kitárul egy csodálatos élet. Békességet hordozni és teremteni kell magunk körül. A békességben találjuk meg az életünk örömét. Jézus ezzel a köszöntéssel lépett apostolai elé, nem azzal, hogy én már mindent tudok, hogy én ismerem a világ értelmét, hanem a béke gondolatával. Nagyon nagy szükségünk van arra, hogy lelkünk harmóniát éljen át, sokat szenvedünk az életünkben, sok a fájdalmunk és a húsvét nagy része erről szól, de a végén mégis élet van és békesség.

Remélem sikerült bemutatnom ezt az ünnepet, ami talán nem olyan hangulatú, mint a karácsony, de tartalmas és kinyit egy utat, a bűnrel teli és szeretet nélküli világból. Kívánom a tavasz mellett, - mely a természet újjáéledése - a mi saját emberségünk és életünk is szépüljön és gyarapodjon. S tudjunk békét hirdetni az embereknek!

S ha valaki együtt szeretne ünnepelni velünk ezen a szép ünnepen, akkor szertettel várjuk a katolikus templomba:

Nagycsütörtökön, **április 21-én 18.00** órakor, mikor az utolsó vacsorát, az oltáriszentség alapítását ünnepeljük, és Jézus elfogatására emlékezünk.

Nagypénteken, **április 22-én de. 9.00** órakor közösen végezzük a keresztutat a Kálvária hegyen.

Nagypénteken, **április 22-én 18.00** órakor, mikor Jézus megváltó halálára emlékezünk.

Nagyszombaton, **április 23-án 20.00** órakor, mikor a fény, az ige, a víz és az eukarisztia ünneplése után a Feltámadási körmenetben lesz teljes az örömünk.

Húsvétvasárnap, **április 24-én délelőtt 10.00** órakor ünnepi szentmise.

Húsvéthétfőn, **április 25-én délelőtt 10.00** órakor ünnepi szentmise.

*Zsiga Péter
plébános*

Apostolok húsvéti találkozása Mesterükkel

folytatás az 1. oldalról

Néhányan kételkedtek az apostolok közül, a feltámadást követő híreket hallva, és akkor is, amikor megjelent nekik Jézus. Amikor mi a győzelmes húsvétot ünnepeljük, egészen eddig a pontig visszatérhetünk, hogy ebből a helyzetből bomoljon ki mindaz a csoda, amit húsvét rejt magában.

Kételkedtek a tanítványok, mert látták elfogni, megverni, megalázni mesterüket. Friss élményük a kihallgatás, a halálos ítélet kikényszerítése, melyet a megszálló rómaiak képviselőjénél, Pilátusnál kellett a Jézus ellen összeesküvőknek kikényszeríteni. Mély döbbenetet keltett bennük Krisztus keresztútjának, és a keresztre feszítés hosszúra nyúló kínzatosának sokkoló hatása. Jézus halála, a napnyugta előtti temetés, a szombati zsidó ünnep liturgiájában az átélt élményeknek újragondolása olyan pszichikai állapotba hozta a tanítványokat, amelyet ismerünk, ha voltunk már igazán csalódottak, reményvesztettek. Mindeközben és ugyanekkor az Atya Isten világmegváltó munkája ment végbe! Az ártatlan fiú halála, mások bűneiért való büntetésnek az átvállalása. A feltámadás pedig csodálatos Istentől jövő ígéret, ahogy Jézus halálát feltámadása követte, így támaszt majd fel az Isten bennünket is. A tanítványok sem csupán kételkedtek tehát, hanem le is borultak Jézus előtt. A kételkedés természetes, a leborulás pedig a

szív nyitottsága, a fiducia, mindarra, amit Jézus tanít nekünk. Istent megismerve, a húsvét értünk tett csodáját megértve ismerjük csak meg magunkat igazán. Nemcsak a kételkedő mivoltunkat, hanem a megajándékozottat, a megtiszteltet, a megváltottat is.

Kicsoda az ember, kedves olvasóm? Célok, vágyak, keserűségek, küszködések is kirajzolják kinek – kinek egyéni, személyes indíttatású válaszát. De, ha megnyitja az ember szívét a húsvéti igazságok előtt, olyan dimenziók válnak valóságossá, melyek csak Istent segítségül hívva lesznek számunkra érthetőek.

A kételkedő, de leboruló, azaz a jézusi többletet befogadni akaró tanítványok apostollá, azaz küldötté válnak. Isten munkája által helyreállítódik küldetésük, s majd a Szentlélek erejével feltöltekezve elkezdik a misszió, a Krisztus követésére hívás mai napig tartó munkáját.

Ha a Szentírás magyarázatát hallgatjuk a rádióban, televízióban, vagy személyesen, ha templomba, a gyülekezet közösségébe megyünk, megnyitjuk szívünket az Istentől kapható ígéretnek számára. Ez a húsvét is buzdítson erre mindenkit, akinek erre vágyakozás nyílt a szívében.

Rácz Tibor lelkipásztor

Egyévesek leszünk!

Beszámoló a sárisápi református missziós-tevékenységről

A szórványmisszió indításánál a legizgalmasabb kérdés, hogy van-e mit pástorolni. „Hát a mi falunkban vannak reformátusok?” – biztos ez volt mindenkinek az első gondolata Sárisápon is. Természetesen vannak, de helyben nem volt megoldott a református pástorló jelenlét, a hitgyakorlás és a felekezeti közösség építése komoly akadályokba ütközött. A református vidékről ideköltözők, vagy a faluba férjhez menők, nősülők, ha szülőhelyükre hazamentek, akkor találkoztak csak ismét közvetlenül az egyházzal.

A gyerekek hittanra járatásánál, konfirmálásánál sem volt helyi kapcsolódási pont, élő közösség hiányában. A dorogi, esetleg únyi, vagy nagysápi gyülekezetek felé tájékozódtak a testvérek az elmúlt évtizedekben. Egyháztörténeti kutatásairól kérdeztem az azóta elhunyt Dr. Wágenhoffer Vilmos helytörténészt, aki levéltári adatokra hivatkozva elmondta, hogy korábban a bányaigazgatóság gondoskodott a református dolgozók istentiszteletéről, és az esztergomi lelkészt hívták istentiszteletek tartására. Az annavölgyi iskolában egy másik struktúra részeként Dorog és környékéről járt istentiszteleteket és hittant tartani, az akkori tiszteletes. Erre a cikk olvasói közül az idősebbek emlékezhetnek is.

A Tatai Református Egyházmege Gerecei Szórványmissziója keretében Rác Tibor lelképásztor, e cikk írója kapta a megbízást, hogy pástorolja a sárisápi érdeklődőket, hívőket, végezze a lelki gondozói, keresztelési, esketési, temetési szolgálatokat, és az új kezdet esetében a természetes módon a felmerülő – személyes és közösségi – igények alapján találja meg az érdeklődő óvodás és iskolás gyerekek hitoktatásának módját, és végezzen minden más szolgálatot.

Esperes úrral közösen történt az istentiszteletek helyéül szolgáló terem kérése az önkormányzatnál egy évvel ezelőtt. Hálával gondolunk vissza a polgármester úrral történt tárgyalásunkra, ahol vázolhattuk az istentiszteletek megindulásának civil szempontból is megfogható hasznát, hiszen minden egyes kicsi közösség kialakulása pozitív módon hat vissza a falu egészére, különösen olyan időszakban, amikor a kis, élő, önmagukból építkező közösségek hiányoznak a társadalomból. Még európai uniós céllal is egybevégez az a szándék: nevezetesen a helyi közösségek védelme, támogatása, kialakításának és (ön)szerveződésének segítése. A helyi jelenlét korábban fennálló tartós hiánya miatt, a református identitásúaknak hátrányos helyzete mostanra tehát javult.

A Krisztust követők testvérisége jégében Zsiga Péter plébános úrral több találkozásunk is volt, melyeket mindig fontos események követték. Imádság hangozhatott el januárban a doni hősökért református részről is, és ökumenikus alkalmon igemagyarázattal szolgálhattam a római katolikus hívek között.

A beszámoló csak vázlatos terjedelmi okoknál fogva, de e helyütt hívom fel az olvasók figyelmét: minden érdeklődőt szeretettel és tisztelettel hívok, látogassanak el páros hetek szombatján a 17.00-kor kezdődő istentiszteleteink valamelyikére. A falutévé képűségében közzétett elérhetőségeken személyesen kereshetnek, és az internetező érdeklődőket is bátorítom, hogy kövessék közösségünk minden napjait a népszerű facebook felületén (lásd. gereceimisszió).

Végezetül, de nem utolsó sorban a sárisápi istentiszteletek első évfordulója alkalmából szeretettel hívok minden testvért a

május 7-én szombaton 10 órától

kezdődő istentiszteletre, és az azt követő kötetlen beszélgetésre.

*Rác Tibor
lelképásztor*

Szlovák Önkormányzat hírei

Február második hétvégéjén tartottuk meg a hagyományos intenzív szlovák néptánc tanfolyamunkat. Idén is, immár 13. alkalommal Szilágyiné Suba Éva koreográfus, táncpedagógus irányításával sajátítottunk el tanulóinkkal 1-1 új táncot.

Nagy örömeinkre már 3 csoporttal dolgozhatunk. Az alsó tagozatosok 24-en, a felsős lányok 21-en és a fiúk 17-en vettek részt ezen a képzésen.

Az újonnan megtanult táncokat heti rendszerességgel szakkör keretében gyakoroljuk tanulóinkkal. Lelkesen készülünk a Megyei Nemzetiségi Gyermektalálkozóra, amit 2011. május 21-én Vértesszőlősön rendeznek meg.

Már szervezzük 19. szlovák nyelvi táborunkat. Idén is 40 tanulóknak lesz lehetősége részt venni az egyhetes szlovákiai túrán.

*Huberné Kisgyőri Katalin
elnök*

Požehnané Velkonočné sviatky!

Šibák, vodu, kraslíc moc,
nech prinesie Veľká noc.
Šťastie, zdravie, smiechu veľa,
úprimne vám všetkým želá:

Šarišápska slovenská samospráva

Kedves Szülők!

Még jó néhány hétig tart a 2010/11-es tanév, de a szeptemberi iskolakezdés az egyik leggyakrabban előkerülő téma a leendő kiskis-iskolások és a szülei körében. Milyen lesz az iskola? Sokat kell majd tanulni? Ki lesz a tanító néni? .. – teszik fel a kérdéseket az érintettek.

A tagintézmény vezetőjétől én kaptam a megbízást a leendő első osztály vezetésére, s akárcsak első alkalommal, most is örömmel és izgatottan kezdtem a szeptemberben induló munka előkészítésébe, tervezésébe. Az iskolaválasztás és beíratkozás előtt szeretnék néhány dolgot ismertetni Önökkel, hiszen ez a döntésük több évre meghatározhatja gyermekük életét.

Iskolánk célja, hogy minden kisgyerek megtalálja azt a területet, amivel szívesen foglalkozik, ahol sikeres lesz. A munka során a játék és a tanulás nem válik szét, együtt juttatják el a gyerekeket a tudás birodalmába.

Alsó tagozatban a Mozaik és az Apáczai Kiadó legújabb fejlesztésű tankönyveit fogjuk használni, melyek lehetőséget adnak arra, hogy a tanulók egyéni haladási tempójuk szerint dolgozhassanak. A problémával küzdő gyermekeknek heti rendszerességgel logopédus is segítséget nyújt a fejlődésben. Rövidesen pedig fejlesztőpedagógus is dolgozik majd nálunk.

Szakköreink az egyéni képességeik kibontakozását teszik lehetővé: néptánc, tömegsport. Ezen kívül lehetőséget biztosítunk térítés formájában: zene, kézműves szakkör, jóga, kempo, röplabda, 3. osztályban úszásoktatásra.

Diákjaink szép sikereket érnek el a tanulmányi- és sportversenyeken, valamint a különböző pályázatokra küldött munkáikkal egyaránt. Iskolánkban nemzetiségi nyelvként szlovákokat tanítunk, de már 2. osztálytól második idegen nyelvként angol illetve német is tanulható „nyelvi előkészítő” keretében, majd 4.-től már órakeretben.

Természetesen a felső tagozat is tartogat a tanulók számára újdonságot. Ebben az évben szerelték fel a tantermekbe az interaktív táblákat, valamint az iskola informatikai háttere is európai színvonalú.

Hagyományaink ápolását fontos feladatunknak tekintjük, tanulóink részt vesznek a községi rendezvényeken. Az iskolában évente túrák, karácsonyi ünnepség, télbúcsúztató, farsangi multság, gyermeknap, színházlátogatás, osztálykirándulás, tanulmányi- és sportversenyek, vetélkedők, kiállítások teszik változatossá mindennapjainkat.

A gyermekek étkeztetését és délutáni felügyeletét napközink biztosítja. Remélem, hogy ismertetőm megkönnyíti a döntésüket s gyermekük boldog iskolásként kezdi tanulmányait szeptemberben az iskolánk falai között.

Pupné Szatai Márta, tanító néni

KÖRZETI MAZSORETT- ÉS TÁNCTALÁLKOZÓSÁRISÁPON

2011. május 14-én 12.30 órától Mazsorett-találkozót rendezünk Sárísápon.

Szeretettel meghívjuk a község lakosságát egy kellemes, jó hangulatú, táncos szombat délutánra.

Program:

12.30 órától Felvonulás a Sárísápi Bányász Fúvószenekar kíséretében. Eső esetén a felvonulás elmarad.
13.00- kb.17.00 Mazsorett-bemutatók.

**Mindenkit szeretettel vár a sárísápi
Kristály Mazsorett Csoport!**

Életképek a Gondozási Központból

Az időseink kívánsága szerint az új esztendő egy pótszilveszteri rendezvénnyel kezdtük. A vidám évkezdés után újult erővel láttunk neki a komolyabb elfoglaltságainknak. Folytatódtak a napi foglalkozásaink. A hétfői elmaradhatatlan torna után, énekszótól hangos a klub.

Kedden egészségnapot tartunk, ekkor vérnyomást és test-súlyt mérünk, segítünk a gyógyszerrendelésben és kiváltásban, ismeretterjesztő előadásokat szervezünk. Ani néni továbbra is szorgalmasan készül a szerdai irodalmi foglalkozásra. A kézműves foglalkozáson a kifestőkönyvek színészen kívül gyöngyfüzéssel foglalkoztunk. Nagyon egyedi, szép karkötőket, nyakláncokat készítettünk.

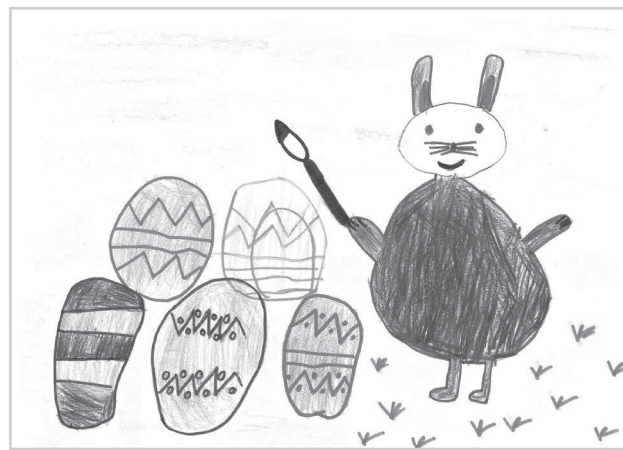
Fontos számunkra, hogy ne csak az intézményünkben, hanem otthonukban is biztonságban legyenek az ellátottaink. Fontos az óvatosság és az egészséges bizalmatlanság. Így tudják távol tartani magukat a „hívatlan vendégektől”. Ebben a témában tartott előadást Szalai Dániel körzeti megbízott, rendőr-főtörzsőrmester. Bátran kérdezhettek a jelenlevők, kötetlen beszélgetéssel zárult a program.

Március 3-án tartottuk meg a fergetes farsangi multságunkat, melyre klubtagjainkkal közösen készültünk. Kivétel nélkül mindenki aktívan vagy passzívan, de szereplője volt a „Kórház a falu közepén” című kis műsorunknak, ahol a betegbarát kórházat mutattuk be. Azóta is sok gratulációt kapunk a falu lakóitól.

Dudó bohóc szórakoztatta az időseket, előadását követően a talpalávaló zenét is ő szolgáltatta.

A nőnap alkalmából a hagyományokhoz híven férfi klubtagjaink egy szál virággal köszöntötték a hölgyeket.

A klubtagokkal közösen részt vettünk a március 15-ei ünnepi megemlékezésen, majd az azt követő rajzkiállítás megnyitóján.

Prigeg Nikoľ rajza

Húsvét előtt többféle foglalkozáson vehettek részt tagjaink: tojásfestés, tojásdíszítés, tojásfakészítés, faliújságdíszítés, húsvéti népszokások, locsolóversek felélevenítése, húsvéti tízóraik: zöldfűszeres vajaskenyér medvehagymával.

Húsvét utáni kedden, várjuk férfi tagjainkat, akik locsolóverssel, kölnivízzel, „sibákkal” (kora hajnalban) érkeznek majd a klubba.

A Gondozási Központ dolgozói nevében kellemes húsvéti ünnepeket kívánunk a hímondó olvasóinknak.

Gondozási Központ dolgozói

Mackócsoport bemutatása

Baranyi Péterné (Anikó óvó néni)
Harcosfalvi Zsoltné (Ilonka óvó néni)
Riba Zoltánné (Kati néni)

Nagycsoportunkba 21, 6-7 éves korú gyermek jár. Csoportszobánk egyetlen az óvodában, ahol galéria található. Ízléses berendezése, a gyerekek életkorának megfelelő bútorzat, a sok-sok játék hozzájárul ahhoz, hogy a nap folyamán jól érezzék magukat.

Legfontosabb tevékenységünk a játékok, ezt használjuk fel arra, hogy minél több ismeretet nyújtsunk a gyermekeinknek.

Tevékenységek: rajzolás, mintázás, kézimunka, vers, mese, dramatikus játékok, mozgás, mozgásos játékok, a környezet megszerettetése, ének-zenei képességfejlesztés, énekes játékok, szlovák nyelvvél való ismerkedés.

A gyerekek igen sok ismerettel rendelkeznek, tudásuk minden területre kiterjed. Ősszel felmértük őket (Sindelar teszt-iskolaérettségi vizsgálat) és egyénileg tájékoztattuk a szülőket gyermekük fejlettségi szintjéről, különböző játékokat ajánlottunk az esetleges hiányosságok pótlására, hogy minden gyermek biztos tudással, felkészülten tudja megkezdni iskolai tanulmányait. Csoportunk egy jól összehozott nagycsoport, igazi baráti kapcsolatokkal, segítőkész, aktív szülőkkel. A szülőkkel nagyon jó kapcsolatot alakítottunk ki, akiknek

nagy része nagymértékben segítette munkánkat.

A négy év alatt próbáltuk kihasználni a falu adta lehetőségeket, nagyon örülünk a családi meghívásoknak. Programnaptárunkban programjainkat igye-

keztünk mindig színesebbé tenni, hogy élményekkel gazdagodva menjenek haza gyermekeink az óvodából.

Kihasználtunk minden olyan lehetőséget, ahol pályázhattunk, így több rajzpályázaton értünk el sikereket gyerekeinkkel. Tavaly pedig egy színházlátogatási pályázaton nyertünk csoportunknak 60.000 forintot, amit a dorogi József Attila Művelődési Ház színház-

bérletére használtunk fel, és ötször mehetünk gyermekelőadásra, a szülőknek csak a buszköltséget kell fizetniük.

Óvodai programjaink mellett, aktívan részt vettünk már kiscsoporttól a falusi rendezvényeken is. Év végéig folyamatosan még négy kiemelkedő eseményre kell készülnünk: anyák napja, idősek napja, Szlovák Nemzetiségi Óvodai Találkozó, évszáró.

Négy év elteltével nehéz elengedni gyermekeinket az iskolába, hiszen nagyon a szívünkhöz nőnek, de az élet rendje ez, jön az újabb generáció.

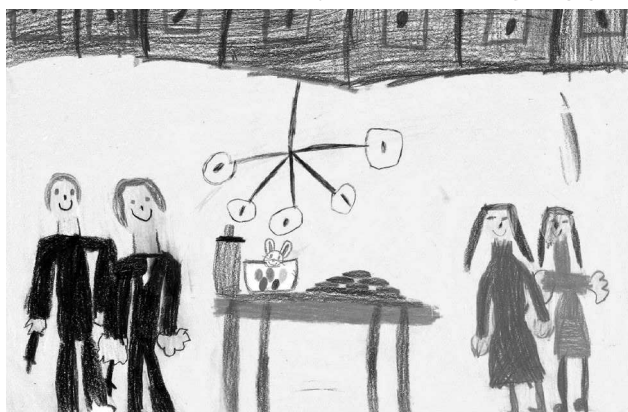
Mi azzal az elkötelezettséggel szervezzük, tervezzük óvodásaink minden napjait, hogy az óvodáskor egyszeri és megismételhetetlen.

A családi nevelést folytatjuk és kiegészítjük olyan tevékenységek szervezésével, melyek maradandó élményeket, sikereket jelentenek gyermekeinknek.

Bízunk abban, hogy az óvodánkban eltöltött évek maradandó élményekkel szolgálnak, és segítik gyermekeinket a további években.

Kellemes húsvéti ünnepeket kívánunk a Sári Tagóvoda dolgozó!

Harcosfalvi Zsoltné óvodapedagógus

Diószegi Vanda rajza

KérjeteK és megadatik néktek...

Amióta Sárísápra kerültem, régi ál-
mom, hogy egy szép rendelőben dol-
gozzam. Az éves önkormányzati be-
számolóink során kollégámmal Dr.
Maradi Attilával rendszeresen kértük
önkormányzatunkat, mint az intéz-
mény fenntartóját, a különböző felújí-
tási munkálatok elvégzésére. Az adott
pénzügyi kereteken belül sok mindent
sikerült megoldani, de így is csak tűzol-
tásnak nevezhetőek azok a dolgok, amit
sikerült elérni. Nagyobb lélegzetvételű
felújításra egyszerűen nem volt pénz,
bár a jó szándék és az akarat erős volt, a
képviselő-testület szűkös anyagi helyze-
te miatt nem sokat tehetett. A képvise-
lő-testület előző ciklusában több sikeres
pályázatot is benyújtott, többek között
iskola, óvoda, játszótér felújítására. A
rendelők felújítására benyújtott pályáza-
tot első körben elutasították, de tanulva
a hibákból, újra beadásra került a pályá-
zat, és ekkor már megfelelt mind for-

mai, mind tartalmi szempontból. Tavaly
összel megkezdődtek a munkálatok: elő-
ször a gyermekorvosi rendelő, és a védő-
női, majd második ütemben a fogászati
és a felnőttorvosi rendelő került felújí-
tásra. A teljes épület fűdémszerkezetét
lecserelelték, így megszűnt a már évek
óta gondot okozó beázás. A régi, huza-
tos nyílászáróink helyére újak kerültek,
ezáltal a rendelőhelyiségeink melegek és
világosabbak lettek. A falakra új vakolat,
burkolat került, minden helyiségben új
járólapokat raktak le. Korszerűsítették a
villanyt, a vízhálózatot, részben a fűtést
is. Új, egyedileg tervezett bútoraink,
berendezéseink tovább növelték a be-
tegek és a magunk komfortérzetét is. A
vizesblokk teljesen megújult, korszerű
mellékéhszék kerültek kialakításra,
beleértve a legújabb előírásoknak meg-
felelő mozgáskorlátozottak által is hasz-
nálható WC-t is. A várók berendezése
is megújult, barátságos légkör fogadja

betegeinket.

Jóleső érzés itt dolgozni, főleg, hogy
a betérő betegek szinte kivétel nélkül
mind megdicsérik, hogy „milyen szépek
lettünk”.

Ezért köszönetet szeretnénk mon-
dani mindenkinek, aki részt vett a cso-
dában: polgármesterünknek, a kivite-
lezőknek, a beszerzőknek. Nem utolsó
sorban köszönettel tartozunk asszisz-
tensnőinknek, akik sok-sok időt áldoz-
tak szabadidejükből a munkálatok utáni
takarításra, rendrakásra, rendelőink csi-
nosítására.

Egyszóval kollégáim nevében még
egyszer köszönet mindenért. Ígérjük,
hogy ebben a megújult környezetben mi
is újult erővel látunk munkához, remél-
hetőleg betegek teljes meglegedésére.
Aki pedig mindezt nem hiszi el, kérem
látogasson el hozzánk, mindenkit szere-
tetel várunk!

Doktorok

Miért költöznek a városiak Sárísápra?

Interjú Ágfalviné Rakarovics Henriettával

P.É.: Mikor és honnan költöztetek
Sárísápra?

R.H.: 1998-ban Esztergom belváro-
sából költöztünk a faluba. Mivel más
lehetőség nem adódott, a tanácsi lakást,
amiben laktunk, el kellett hogy adjuk és
az árából a párommal és az édesanyám-
mal egy kisebb lakást szerettünk volna
vásárolni. Körülnéztünk a környékbeli
falvakban. Sárísápot vonzóvá tette, hogy
viszonylag jó volt a buszközlekedés, a
környékbeli falvakkal ellentétben innen
szinte óránként be lehetett jutni Eszter-
gomba. A Pincesoron volt egy eladó kis
parasztház, amelyben megláttuk a lehe-
tőséget.

P.É.: Hogyan teltek az első évek a fa-
luban?

R.H.: Mivel mindhárman Eszter-
gomban dolgoztunk, így nap mint nap
megküzdöttünk az ingázás fáradalmái-
val. Furcsa volt eleinte, hogy míg Esz-
tergomban a nonstop ABC-hez voltunk
szokva, itt időben gondoskodni kell a
bevásárlásról. Én nagyon nehezen visel-
tem az első évek kellemetlenségeit. Ha
csak rajtam múlt volna, már nem len-
nék itt.

A párom szorgalma, kitartása, lelke-
sedése itt tartott bennünket. Ő nagyon
gyorsan beilleszkedett a faluközösségbe.
Jogosítványt szerzett, ami nagy köny-

nyebbséget jelentett a mindennapok-
ban.

P.É.: Tudom, hogy két gyönyörű
gyermeketek született, mióta itt éltek.
Kisgyermekes családként gondolom
más szempögből ítéli meg az ember a
falusi létet. Másképp szemléled-e azóta
a vidék adta lehetőségeket?

R.H.: Igen. 2001-ben megszületett a
kisfiam. Ekkor kezdtük bővíteni a házat
és ettől az időszaktól kezdve élvezzük,
hogy a gyerekekkel birtokba vehettük
az udvart, tiszta levegőn játszhatunk ve-
lük. Aztán, amikor Tamás óvodás lett,
én magam is kezdtem nyitni a falu és

az emberek felé. Ekkor a párom persze
már a fél falut ismerte, én meg csak kap-
kodtam a fejem és kérdeztem őt, hogy
éppen kinek integet a kocsiból.

P.É.: Volt-e olyan esemény itt a falu-
ban, amihez foghatóban Esztergomban
nem volt részetek?

R.H.: Mindig élvezettel veszünk rész
a téltemetésben, valamint a falunapi ün-
nepségsorozaton.

Ilyenkor érezni, hogy a faluközösség-
ben szorosabbak a kötődések.

P.É.: Úgy tudom, később a család egy
része utánatok jött Sárísápra.

R.H.: Igen, a húgoméknak nagyon
tetszett az itteni nyugalom és csönd.
Köztünk mindig nagyon szoros kap-
csolat volt, így én örültem a legjobban,
amikor 2007-ben ők is elhatározták,
hogy itt telepednek le. Nagyon jól érzik
magukat itt, és egyáltalán nem bánták
meg, hogy Sárísáp mellett döntöttek.

13 év telt el azóta, hogy ideköltöz-
tünk, most már biztosan állíthatom,
hogy nem szívesen mennék el innen.
Úgy érzem a gyerekek több figyelmet
kapnak úgy az óvodában, mint az isko-
lában, mintha egy városi intézménybe
járának. Biztonsággal kiengedhetem
őket az utcára, úgy hogy nem lesz bán-
tódásuk és számomra ez a legfontosabb.

Jurásekné Pfluger Éva

Annayölgy és Sárísáp Kertbarátainak és Borbarátnőinek Egyesülete életéből

Még alig kezdődött el az év, és máris túl vagyunk az első negyedéven, illetve annak programjain. Hagyományosan részt vettünk januárban a Garamkövesden megrendezett **Újévi Borászati Tanfolyamon** 16 fővel, ahol meghívtuk a felvidéki borászokat borversenyünkre. Új eseményként részesei voltunk két női és egy fiú csapattal az idén első alkalommal megrendezett tavaszváró „**Sárísápi Falu- Tekebajnokság**”-nak. Ezzel próbáltuk feledni a rövid és általában borúsán szürke téli hétköznapok nyomasztó hatását, no és persze a **Piliscsévi Farsangi Bál**on való részvétellel. Ezt követően megtartottuk február második dekádjában az egyesület rendes éves közgyűlését.

Február utolsó hetében rendeztük meg a „**26. Sárísápi Térségi Nyílt Borverseny**” bormintáinak zsűrizését. Köszönjük Vikukel Lászlónak a zsűri tagjainak összeállításában végzett szervezői munkáját, mert általa egy eddig még Sárísápon sohasem látott, magasan kvalifikált szakmai zsűri értékelhette a borászok munkáját ötször öttagú bizottságban. Az 1. bizottság vezetője és egyben a zsűri elnöke **DEZSÉNYI ÁGNES** országosan elismert borász volt Székesfehérvárról, a 2. bizottságé **LÓRINC ANDRÁS Dr.** Budapestről - a Kertészeti Egyetem Borászati Tanszékének tanszékvezető helyettese, a 3. bizottságé **URBÁN ANDRÁS Dr. FEHÉR KLÁRA** Budapestről - a Soós István Borászati és Üzleti Szakközépiskola és Szakiskola nyugalmazott igazgatója, a 4. bizottságé **URBÁN ANDRÁS Dr.** Budapestről - a Hegyközségek Nemzet Tanácsának nyugalmazott főtitkára, az 5. bizottságé pedig **JOSEF NIZL** a szlovákiai Nemcsényből.

A zsűri munka közben

Az ünnepélyes eredményhirdetésre március 5-én került sor. Rendezvényünket részvételével megtisztelte 7 polgármester, 3 alpolgármester és 5 jegyző is. **19 településről** (Annayölgy, Bajna, Bátorkeszi, Csolnok, Dorog, Epöl, Esztergom, Garamkövesd, Nagysáp, Negyed, Nemcsény, Nyergesújfalu, Piliscsaba, Piliscsév, Pilisvörösvár, Piliszsántó, Sárísáp, Tata, Tokod) **91 borász nevezett 178 bormintával, amelyből 88 fehér-, 22 rozé, 4 siller- és 64 vörösbor volt. 129 újbor és 49 óbor érkezett.**

A **178** nevezett mintából (fele a talványinak) kiadásra került érmek száma: **18 arany, 31 ezüst, 57 bronz.** Elismerő oklevélben 46 borminta részesült. Mindez jó arány, hiszen a nevezett minták 64 %-a részesült elismerésben. **11 serleget adtunk ki, amelyből 4 db Sárísápon maradt. Varga József és Varga Józsefné** elnyerte az egyesület legjobb fehér bora és vörösbora címet. Serleget kapott még **Marcsó Tamás a legifjabb, a borversenyen érmet szerző egyesületi tag borász és Üveges József, a legidősebb, a borversenyen érmet szerző egyesületi tag borász jogán.**

A borversenyen elért eredmények a borhibákkal együtt megtalálhatók a www.sarisap.hu

weblapon, a borversenyi és az eredményhirdetési fotók pedig a galériában.

Márciusban növényvédős szakmai előadásokra került sor Sárísápon és szintén Sárísápon elvégeztük a közterületi díszfák koronaritkítását, valamint sövényt ültettünk.

Az egyesület **2011. évi programtervében** szerepel a **Szőgyéni VII. Ister-Granum Euro régiós Vándor Borversenyen és a Pilisi szlovák gazdák VI. Borversenyén** részvétel **Piliscséven.** A borászoknak **két borutat** szervezünk, a virágkedvelő hölgyeknek pedig **két virágutat** (Tata, Szigetszentmiklós). Részt kívánunk venni községeink rendezvényein (**juniális, falunapok, falukarácsonyok, sárísápi szilveszteri bál**). Idén is megszervezzük a most már **11. Virág- és Terménykiállítást**, díjazzuk a **legszebben parkosított udvart és művelt kertet.**

Lesz **Sárísápi Búcsúnapi Borászbál és Sárísápi Bormustra.** Továbbá eleget kívánunk tenni társszervezeteink meghívásainak is. Részletes programtervünk elérhető a www.sarisap.hu weblapon a civil szervezetek címszóra kattintással.

Kérjük községeink aktívan dolgozó lakosságát, hogy SZJA adójuk 1%-a fellett úgy rendelkezzenek az APEH felé, miszerint azzal egyesületünk munkáját kívánják támogatni. Továbbá várunk minden érdeklődőt 208 fős tagságunk sorába.

Schummel Tamás Annayölgy és Sárísáp Kertbarátainak és Borbarátnőinek Egyesülete elnöke

Bányászsorsok – Keszthelyi József mesélt a bányában töltött éveiről

Amikor felkértem a riportra, szabadkozott. Szerénységével ellentétesnek tartotta, hogy az ő története, az ő élményei jelenjenek meg a helyi lapban.

„- Vannak itt idősebbek is, kérdezd őket! Nem szeretek én szerepelni!” – mondta

Végül kis rábeszélésre készültek a jegyzetek, áradt a történet. Ennek lényegét jegyeztem le.

- Hogyan került Jóska bácsi a bánya vonzásába?

- Bányászcsaládból származom, Dágon születtem. Édesapám is bányász volt. 9-en voltunk testvérek, minden fiú a bányánál dolgozott. Ki iparosként, ki a föld alatt.

Az általános iskolát Dágon végeztem, ezután kis kitérővel a tatabányai Péch Antal Bányaiipari Technikumban tanultam 1952-56-ig. Vasárnaponként, ha tehetjük, a bányában dolgoztunk, jól jött a zsebpénz. Az iskola végén a nehézipari minisztérium emberei kijöttek, ők helyezték el a végzősöket az ország bányáiban. Mivel Dorog telve volt, végül Borsodot választottam.

- De hát az nagyon messze van. Miért?

- Az ország legszebb tája! Gondoltam legényként becsavargom a Bükköt! Sikertült is!

Egy dági barátommal a Sajó-völgyi bányaüzemhez, Sajókaza-Sólyombányára kerültünk. Ide 3 akna tartozott: Szeles I. II. III.

Csillésként dolgoztam a fejtésnél, a fronton. A hazai viszonyokhoz képest itt primitívebb volt a művelés. Egy helyen még lóvontatású csillemozgató volt, kézzel fúrtak, holott ebben az időben Dorog környékén már sűrített levegős fúrógép forgott. Gyújtózsínóros robbantással történt a jövesztés. Tehettek, hiszen ez nem volt sújtóléges bánya, nem volt metán jelen.

- Milyen beosztásban dolgozott még itt?

- Vajár lettem, majd szűk egy év múlva elővájári aknász. 58-ban a főaknász nyugdíjba ment, így én is előléptem harmadvezető aknásszá. (Az egyik műszak vezetője.)

- Hogy telt el egy munkanap?

- Amikor bementem, a váltótársam az irodában elmondta a munkahelyek

állását, az elvégzendő feladatokat, teendőket.

Volt egy nagy elosztóterem, a műszaknaplóból olvastuk a neveket, ki van jelen. Összeállítottam a csapatokat, és az aktuális munkahelyre vezényeltem. Hetente volt balesetvédelmi oktatás.

Mikor az emberek lementek, felszerelve mentem én is. Vittem a karbidlámpát, fokost, tarisznyát, a bányatérképét és a kompaszt. Ez a műszer a vetők dőlésének és irányának a meghatározására szolgált. A térképen jelölni kellett a vajatok haladását, állapotát. Folyamatosan kellett ellenőrizni a munkahelyeket, az adódó problémákat elintézni, műszakot beírni, észre-vételeket bejegyezni, ablézt (váltás) tájékoztatni.

1956-60. októberig voltam ott.

- Volt-e magánéletre idő?

- 1959-ben megnősültem, Ilka néni is jött velem Borsodba. Kaptunk egy kis szolgálati lakást, de mi itthon szerettünk volna építkezni. Így aztán kértem az áthelyezésemet a Dorogi Szénbányák Vállalathoz.

Itt vizsgát kellett tennem balesetvédelemből, hiszen itt jóval veszélyesebb volt a terep: sújtó-lég, vízbetörésveszély.

- Ez elég riasztó lehetett. Voltak féltelmei?

- Nem féltem én soha, munka közben nem volt idő ilyesmire gondolni.

A 60-as években Dorognak 16 termelő aknája volt! Én a borókási bányaüzemhez kerültem, itt is rövidesen harmadvezető lettem az 1. körletben.

- Volt-e baleset ittléte alatt?

- Egy emlékezetes bányatűz volt a 60-as évek közepén. Az évszámokkal hadilábon állok, nem akarok téves adatot mondani. A lényeg, hogy begyulladt egy bélédfa, attól egy olajtrafó, ami hatalmas füsttel árasztott el mindent. Később a vizsgálat szerint dohányzás okozta a tüzet.

- Volt halálos áldozat is?

- Egy leányvári szivattyúkezelő volt a veszélyes helyen, de éppen műszakváltáskor történt, és az öreg már hamarabb kiment. Riadóztattam a főaknászt és az embereket. A bányamentő ké-szüléket összeszereltük, felvettük majd újból leszálltunk. Egymás kezét fogva mentünk a sűrű füstben, nehogy elveszítsük egymást. Az alsó szinten szerencsére már

nem volt füst, tudtuk kezelni a szivattyúkat, mértük a CO jelenlétét, mennyiségét. Tűzgáttal, majd falazott gáttal lezárták a vágatot és lassan helyreállt a rend. Néhányan szénmonoxid-mérgezést kaptak, de nem voltak eszméletlenek. Szerencsésen végződött a dolog.

Szerettem Borókáson. Olyanok voltunk, mint egy nagy család! Folyton ment a tréfa, egymás ugratása, de bármi baj volt, akkor három napig csend.... Számíthattunk egymásra.

Többszörös élüzem voltunk.

- Milyen kitüntetés kapott munkájáért?

- Ó, nem is számolom azokat! Ilka néni rendezget!

Nagyon szép élményem, hogy a bányától eljutottam a Krím-félszigetre nyaralni.

- Mi történt a borókási bányával?

- Elúszott. A vízbetörés éjjeli műszakban történt, én reggelre mentem. Láttam, hogy baj van. -200 m-en volt a betörés, nagy volt a nyomás, mert a karsztvízszint magasan van +100 m-en.

Rohamosan emelkedett a vízszint. Normál esetben 26 m³ vizet emeltünk ki percenként, akkor 136 m³ víz jött az utólagos vizsgálat alapján.

- Mit lehetett tenni?

- Azt a feladatot kaptuk, hogy az úszó anyagot, törmeléket rögzítsük, tereljük el a szivattyútól, nehogy eltömítse azokat. Minket, az üzemi bányamentőket délelőtt 10 óra körül kihívtak, lement a vezetőség, beindították az összes szivattyút. Éreztük, ahogy morajlik a föld a lábunk alatt, de a víz csak nem csökkent. Mikor feljöttek, közölték, hogy vége. Az embereket meg-nyugtatták, hogy mindenkiről gondoskodnak, lesz máshol munkahely. De az első döbbenet és szomorúság nehezen oldódott.

1200 embert kellett újra elosztani. Kéri Vencel trósztagozató tartott eligazítást, bevezette a 6+2 műszakot.

Én Sárísápra kerültem, a XIX-XX. Aknára, frontaknászi beosztásba, később főaknász lettem. Két fronton fejtettünk, az egyik szénnyalús volt, a másik kézi rakodású. Itt nagyon szoros volt a terv, sokat dolgoztunk, hiszen az elúszott bánya helyett is termelni kellett.

De nem volt szerencsénk, vízbetörés miatt állt le itt is a termelés.

- Mi történt ezután?

- 1978-ban összevonták Ebszönyt és Sárísápot Sárísápi Bányáüzem néven, ekkor Új-Ebszönyben lettem főaknász. Itt használták először szénben a CÁVO rakodógépeket. Előtte Kincsesbányán használták a bauxitbányászatban.

Korszerű gép volt, távirányítással is lehetett üzemeltetni. Gumikerekeken szaladt. A gépi ra-kodás megkönnyítette a munkát, szerették az emberek.

Sajnos itt volt egy halálos baleset is.

A délutános műszakban történt, a kamrafejtésben az előtűzött acélsüveg leszakadt, (ez tartotta a mennyezeti szénréteget) és a leomló szén három embert temetett be. Ketten csak megsérültek, de a harmadik, egy Nagy Imre nevű stramm gyerek nem élte túl. Dénes dok-

tor volt az üzemi orvos, rohant, ahogy tudott, próbálta újraéleszteni, de nem sikerült. Nagyon megrázott az eset mindenkit. Mire a felszínre értünk, már ott volt a tatabányai rendőrség. Vizsgálat volt, kihallgatások. Az acélsüveget Pestre küldték vizsgálatra, ahol megállapították, hogy anyagfá-radás miatt tört le a tartópecek. Mivel ennek vizsgálatára nem volt előírás, így nem terhelt minket felelősség. A fiú vésztoi volt, bányászzenekarral temették, még olyan nagy temetést nem látott az a kis falu...

- Hogyan alakult ezután Jóska bácsi élete?

- 1983-ban kevés volt a szén, elkezdtük Bajnán a külfejtést. 30-60 méter fedőréteget kellett lemarni a széntelepről. Decemberre el is értük a szentet. A kül-

fejtés nyugati oldalán a fedőré-teg meghaladta a 60 métert. Így a további művelésre egy táróval hatoltak be. E táró hossza kb.100-120 m volt. (Nyitott íves TH-val történt a biztosítás.) Így már az itteni termelés mély-művelésnek számított. 1989. december 31-én vonultam nyugdíjba. Azóta sem unatkozom, egybevan a család, otthon tesz-veszek, a lovakkal nosztalgázom. A munkás évekről még rengeteget lehetne mesélni, szép idők voltak.

Most már az egészség megőrzésére kell koncentrálni. A kiérdemelt nyugdíjat még soká élvezni.

- **Köszönöm a beszélgetést! Kívánok még sok tartalmas évet, jó egészséget Józsi bácsinak.**

Katona Gabriella

Anyák napjára – Urbanics Ferencné Tündi

- nyolcgyermekes édesanya gondolatai -

Az ünnep közeledtével minden anya tudja, milyen öröm édesanyának lenni, de hogy milyen nyolc gyermek édesanyjának lenni, azt már kevesebben.

Már a negyedik gyermekem születésétől fogva sokszor sajnálattal és szánalommal kellett találkoznom. De én mindenkinek azt mondtam, ne sajnáljanak, hanem inkább irigyeljenek. Hiszen látni nap mint nap, ahogy a gyermekeink növekednek értelemben és kedvességben. Mindig gondolnak egymásra a mai napig, és ez természetes ugyanúgy az egyetemistáknak, mint a 3 éves óvodásnak.

Legkisebb gyermekünk születését úgy adtuk közre, hogy megszületett a nyolcadik boldogságunk. Édesanyának lenni nemcsak a legnagyobb boldogság, hanem nagy feladat, nagy izgalom és a legnagyobb felelősség.

Nagy feladat, hiszen érteni kell szinte mindenhez, legfőképp az idő jó beosztásához, s a legnagyobb felelősség, hogy milyen embereket nevelünk fel.

Anyák napja előtt nézzen magába minden édesanya, hogy milyen nevelést, példát adott gyermekének, mert a gyermek lelke olyan, mint

a szivacs, amibe mártjuk, azt szívja magába.

Nézzen magába minden gyermek, hogy úgy él-e, ahogy azt az édesanyja tanította neki és vajon büszke lenne-e rá.

Isten éltesse sokáig erőben, egészségben, szeretetben és jószágban minden édesanyát e szép ünnepen!

„Valószínűleg soha életemben nem fogok ilyen kaliberű csapat ellen játszani...”

LOKOMOTÍV MOSZKVA – SÁRISÁP

Miközben a Lokomotív Moszkva a Dinamo elleni, március 12-én esedékes rangadóra készült, addig a Sárísáp a Százhalombatta elleni, tavaszi idénynyitóra hangolt. Hogy mi a közös az orosz élvonalbeli és az NB III. Duna-csoportban szereplő Komárom-Esztergom megyei együttesben? Annyi, hogy a „ruszki Loki” és a Bányász márciusban edzőmérkőzésen, Telki-ben csapott össze egymással. A barátságos mérkőzés előtt **Horváth M. Attila** a „foci a köbön” internetes oldal főszerkesztője beszélgetett **Ligeti András**sal.

Ugye nem bánják, hogy elmarad a Pénzügyőr elleni, tavaszi bajnoki idénynyitójuk?

Nem, sőt óriási dolog előtt állunk – felelte jókedvűen a Sárísápi Bányász labdarúgója. – Úgy kezdődött, hogy a hét közbeni edzést megelőzően mesterünk megemléltette: „gyerekek, tudjátok mivel játszottok a hét végén?” Mi meg mondtuk, hogy persze, a Zoltekkal. Eredetileg úgy volt ugyanis, hogy a megye-egyes Nyergesújfaluvall találkozunk. Erre mondja a mester, hogy a Lokomotív Moszkvával! Gondolhatja, nevet-

tünk egy nagyot, aztán nem is foglalkoztunk az egésszel. Csak-hogy másnap elmondta még egyszer, sőt beszélt Kuznyecovval (Szergej Kuznyecov a Lokomotív menedzsere) és realizálódott a meccs. Ekkor már komolyabban elgondolkoztunk azon, hogy mi is vár ránk a hét végén. Mondogattuk is: „most még egymás ellen játszunk, szombaton pedig a válogatottakkal teletűzdelt oroszokkal!” Sokat beszélgettünk arról is, hogy éppen tavaly volt hetvenéves a klub, de ilyen kaliberű csapattal a Sárísáp még soha nem játszott.

Bármennyire is felkészülési meccsről van szó, illetve a vetélytársnak akármennyire is „csak” egy edzőmérkőzés a sok közül, önöknek ez lehet életük összecsapása.

Bátran mondhatom, a húszfős keretből mindenkinek a Lokomotív Moszkva lesz az eddigi legrangosabb ellenfele.

Gondolom lázasan keresték az interneten, kik alkotják az orosz klub játékoskeretét.

Igen, figyeltem a honlapjukat, amit nem volt nehéz megtalálni. Nézegettem milyen futballistákról van szó. Akad köztük nem egy, aki válogatott a saját hazájában.

Most beszéljünk a Sárísápi Bányászról! Köztudomású, gondokkal küszködött a csapat, de úgy értesültünk, a tavaszi szezonra biztosítva van az anyagi fedezet, ellenben az ősz...

Az ősz elmúlt... Úgy tudjuk, a szponzorok a 2010/2011 szezon végéig mindenkivel rendezik a tartozást, ahogy tudják. Habár kilátástalannak tűnt a csapat helyzete novemberben, mégis korrekt módon zajlott a felkészülés. Akkor úgy nézett ki, hogy szét fog hullani a csapat, ennek ellenére csupán három ember távozott, míg öt érkezett. Minőségileg tudtuk pótolni a távozókat, tehát semmi akadálya nincs annak, hogy jól szerepeljünk. És még valami: az önkormányzat tevékenysége köszönetet érdemel, hiszen nagyszabású felújítás keretében nemrégiben zajlott egy komplett tetőcsere az egyesület épületén, és úgy tudom a régi ablakokat is modern, műanyag nyílászárókra cserélik.

Szóval csupa jó dolog történik mostanság a Sárísáppal. Ön az egyesület legrutinósabb tagja...

Tizennégy éve...

Akkor pláne érdekel: mire számít tavasszal?

Ha azt mondom, hogy olyan kiegyensúlyozott teljesítményt szeretnék nyújtani, mint az ősz első felében, akkor mindenki elégedett lenne a szponzorokon át a szurkolóig. És akkor lenne jövőnk.

Vagyis?

Tudnánk folytatni az NB III-ban. Merthogy felmerült a nehézségek közepette, hogy kell-e harmadik vonalbeli csapat a falunak? Komárom-Esztergom megyének mi vagyunk a második számú csapata, azaz ha jó eredményeket érünk el, megfelelünk az elvárásoknak... kiderülne, mégiscsak van értelme az NB III-nak Sárísápon!

A közelgő anyák napja alkalmából az alábbi Dsida Jenő verssel kívánunk minden Édesanyának, Nagymamának nagyon sok boldogságot.

Hálaadás

Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel.
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restel.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad.
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.

Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban – itt e földön senki sem szerethet jobban! –
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,
Istenem, köszönöm az édesanyámat.

Te tudod, Istenem – milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!

Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullatását, áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az Édesanyámat!
Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!

KÉP- KAVAL- KÁD

Húsvéti rozmaringos-mustáros báránycomb

Kiváló húsvéti különlegesség! Nemcsak az elkészítése egyszerű, hanem a végeredmény is nagyon ízletes! Ha valami igazán különlegeset szeretne készíteni az ünnepi asztalra, ezt az ételt készítse el!

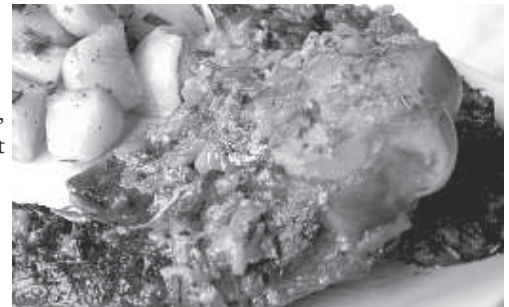
Elkészítési idő: 10 perc páckészítés + fél nap pácolás + kb 170 perc

Hozzávalók (4 adagra)

A páchoz: 30 g fokhagyma (6 db nagy gerezd) kb. 1 szár friss rozmaring, 40 g olívaolaj, kb. 2 nagy csipet kakukkfű, ízlés szerint őrölt fekete bors, kb. 3 csipet só, 20 g mustár

A sütéshez: 600 g báránycomb, 20 g sertézsír, 1 nagy fej vöröshagyma

A körethez: ropogósra sült rozmaringos burgonya

Elkészítés

1. A fokhagymákat megtisztítjuk, kivesszük a közepét, összetörjük.
2. Először elkészítjük a páclét. A pác összes összetevőjét keverjük össze egy tálban.
3. A hússzeleteket alaposan megtisztítjuk a felesleges részekről, bedörzsöljük a páclével, és egy éjszakán át, vagy fél napon át hűtőbe téve a páclében hagyjuk.
4. Mikor a hús eleget állt a páclében, a vöröshagymát megtisztítjuk, és finomra aprítjuk.
5. A vöröshagymát magas permű tepsibe tesszük, sóval, borssal fűszerezzük.
6. A hagymára tesszük a pácolt húst, és a sertézsírt. Alufóliával lefedjük a tepsit.
7. Légekverés nélkül, előmelegített 200 °C-os sütőben kb. 150 percen át sütjük.
8. Ropogósra sült rozmaringos burgonya körettel tálaljuk.

Molnár Sándorné Rozy válogatása

Községünk valamennyi lakójának
KELLEMES HÚSVÉTI ÜNNEPEKET

kívánunk:
Sárisáp Község Önkormányzat
Képviselő-testülete,
Polgármesteri Hivatal dolgozói

Szerkesztők: Farkasné Bánhidi Zsuzsanna,
Harcosfalvi Zsoltné, Hunyadiné Dombovári Éva,
Jurásekné Pfluger Éva, Ligetiné Vass Éva,
Felelős kiadó: Kollár Károly polgármester
Nyomdai munka: Táltos Nyomda, Győr